

di der tages stilling til noget nyt, når der bliver rykket ved vanens magt.

Det samme gør sig gældende, når man læser høringssvarene til L 64. 16 instanser er blevet spurgt, der er indkommet 15 hørings svar, og det er enestående, at ikke ét af dem er positivt over for dette lovforslag.

Normalt ville jeg reflektere på en anden måde, end jeg gør i dette tilfælde, over en så fælles negativisme over for et lovforslag hos de involverede interessenter. Men i dette tilfælde mener jeg ikke, at der er berettiget grund til at skabe så stor tvivl om, at en nedlæggelse af de frivillige amtsmusikudvalg skulle skade det danske musikliv. Tværtimod tror jeg, at i det øjeblik, man lægger ud til amter og kommuner selv at være herre over, hvorvidt der skal nedsættes musikudvalg eller ej, vil det give en større bundethed, fordi det ikke længere er lovpligtigt, men skal udspringe af et initiativ.

Helt frem til 1981 var det frivilligt at oprette amtsmusikudvalg, og først derefter blev det obligatorisk, at de skulle oprettes. Det pudsige er dog, at da den oprindelige lov om, at det skulle være frivilligt at oprette amtsmusikudvalg, blev vedtaget i 1976, oprettede samtlige 14 amtsråd et amtsmusikudvalg. Københavns og Frederiksberg Kommuner gjorde det dog ikke.

Derfor er jeg af den faste overbevisning, at i det øjeblik det ikke længere er lovpligtigt, men bliver gjort frivilligt at oprette disse udvalg, vil det stadig ske, hvis man skønner, at behovet er der, og det må så være op til de involverede parter at træffe beslutningen. Selve funktionen vil ikke blive ringere, selv om man beslutter ikke at oprette et amtsmusikudvalg, idet administrationen vil foregå forvaltningsmæssigt. Nogle af hørings svarene henleder opmærksomheden på, at kompetencen i amtsmusikudvalgene vil forsvinde, hvis der skal overgås til forvaltningsadministration, men det tror jeg ikke er korrekt, idet den vil blive varetaget i forvaltninger, som i forvejen har med dette område at gøre og derfor kender til det. Administrationen vil jo ikke blive kastet ind i et ikkereklevant ressortområde.

Vi mener, det er godt, at man får frihed ude i landet til selv at beslutte, hvad der skal etableres af råd og nævn, og hvad der ikke skal etableres. Desuden mener vi også, at det er et skridt i den rigtige retning mod nedlæggelse af amterne og deres beføjelser.

Kl. 14.05

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg skal først sige til fru Louise Frevert, at der sådan set er indkommet mange flere hørings svar end dem, Dansk Folkepartis ordfører har læst. Jeg har i hvert fald kunnet tælle over 30, hvoraf langt flertallet er skeptiske, og det er der sådan set ikke noget mærkeligt i, for der er jo intet kulturpolitisk sigte i dette lovforslag. Der er ingen kulturpolitiske visioner, der er ingen drømme for dansk musik, og der er ingen ideer til, hvordan vi kan videreudvikle den rytmiske og den klassiske musik i Danmark.

Den eneste forklaring vi får på, hvorfor det er nødvendigt at nedprioritere den lokale kulturindsats, er hensynet til antallet af råd, nævn og puljer, og derfor skal jeg spørge fru Louise Frevert: Hvordan kan Dansk Folkeparti stemme for et lovforslag, hvori der overhovedet ingen kulturpolitiske visioner er, når forslaget netop vedrører kulturområdet?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Selv om forslaget er fostret ovre i Kulturministeriet og tilhører kulturministerens ressortområde, behøver alle kulturpolitiske forslag, der kommer her i salen, jo ikke være lige store og lige visionære, og forslaget her er jo ikke et stort, visionært kulturpolitisk forslag. Det har noget at gøre med nedlæggelse af råd og nævn i de forskellige amter, og det har noget at gøre med frivillighedsprincippet. Det må være det primære, og det er en af grundene til, at vi stemmer for forslaget, netop fordi vi mener, det må være op til de forskellige amter og kommuner selv at nedsætte deres råd og nævn.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg er da glad for, at fru Louise Frevert giver mig ret i, at der på ingen som helst måde er kulturpolitiske visioner i forslaget. Men det er da bemærkelsesværdigt, når vi diskuterer et lovforslag på kulturministerens område, at der overhovedet ingen visioner er, og at der ikke er nogen som helst ideer til, hvordan vi kan videreudvikle dansk kultur.

Situationen i dag er, at vi har et sprudlende, godt musikliv, som oven i købet kunne blive endnu bedre, og en af grundene til, at dansk musik gør det godt og klarer sig godt, er, at vi netop fra politisk hold har villet prioritere vækstlaget. Vi har villet prioritere, at man ude i de enkelte